

The Holy See

Poruka pape Benedikta XVI. gradu i svijetu "Urbi et orbi", Božić 2010

Subota, 25. prosinca 2010.

[\(Video\)](#)

"I Riječ tijelom postade"

"*Verbum caro factum est*" - "I Riječ tijelom postade" (Iv 1, 14).

Draga braćo i sestre, koji me slušate iz Rima i čitavoga svijeta, s radošću vam naviještam božićnu poruku: Bog je postao čovjekom, došao je boraviti među nama. Bog nije dalek: on je blizu, štoviše, on je "Emanuel", Bog s nama. Nije neznanac: ima lice, lice Isusa.

To je uvijek nova, uvijek iznenađujuća poruka, jer nadilazi svaku našu najsmioniju nadu. Prije svega zato što to nije samo navještaj; to je događaj koji su vjerodostojni svjedoci vidjeli, čuli, dotakli u osobi Isusa Nazarećanina! Boraveći s njim, promatrajući njegova djela i slušajući njegove riječi, prepoznali su u Isusu Mesiju; a vidjevši ga uskrsloga, nakon što je bio raspet, stekli su sigurnost da je On, pravi čovjek, bio istodobno pravi Bog, jedinorođeni Sin koji je došao od Oca, pun milosti i istine (usp. Iv 1, 14).

"I Riječ tijelom postade". Pred tom objavom, ponovno se u nama budi pitanje: kako je to moguće? Riječ i tijelo su međusobno oprečne stvarnosti; kako može vječna i svemoćna Riječ postati krhki i smrtni čovjek? Na to pitanje postoji samo jedan odgovor: ljubav. Onaj koji ljubi želi dijeliti s onim kojeg ljubi, želi biti ujedinjen s njim, a Sveto pismo nam predstavlja upravo veliku povijest Božje ljubavi prema svom narodu, koja ima svoj vrhunac u Isusu Kristu.

Zapravo, Bog se ne mijenja: on je vjeran samome sebi. Onaj koji je stvorio svijet isti je onaj koji je pozvao Abrahama i objavio svoje ime Mojsiju: Ja sam koji jesam... Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi... Bog milosrdan i milostiv, bogat ljubavlju i vjernošću (Izl 3, 14-15; 34, 6). Bog se ne mijenja, on je ljubav oduvijek i zauvijek. On je u samome sebi zajedništvo, Jedinstvo u Trojstvu, i svako njegovo djelo i riječ imaju za cilj zajedništvo. Utjelovljenje je vrhunac stvaranja. Kada se u Marijinu krilu, po volji Očevoj i djelovanju Duha Svetoga, oblikovao Isus, utjelovljeni Sin Božji,

stvoren je svijet dostigao svoj vrhunac. Počelo koje uređuje svijet, Logos, počeo je postojati u svijetu, u jednom vremenu i jednom prostoru.

"I Riječ tijelom postade". Svjetlo te istine se očituje u onome koji ga prihvaća s vjerom, jer je otajstvo ljubavi. Samo one koji se otvore ljubavi bivaju obavijeni svjetlom Božića. Tako je bilo u betlehenskoj noći, tako je i danas. Utjelovljenje Sina Božjega je događaj koji se zbio u povijesti, ali istodobno nadilazi povijesne okvire. U noći svijeta zasjalo je novo svjetlo, koje se daje vidjeti jednostavnima očima vjere, krotkom i poniznom srcu onoga koji čeka Gospodina. Da je istina bila tek neka matematička formula, u stanovitom bi se smislu nametnula sama od sebe. No, istina je ljubav, pitanje vjere, "da" našega srca.

A što, zapravo, drugo traži naše srce, ako ne istinu koja je ljubav? Traži je dijete, svojim, tako nevinim i poticajnim, pitanjima; traži je mladić, koji želi pronaći duboki smisao svoga života; traže je muškarci i žene u svojoj zrelosti, da imaju vodilju i potporu u svom zauzimanju u obitelji i u radu; traži je starija osoba, da dadne puninu zemaljskog životu.

"I Riječ tijelom postade". Navještaj Božića je svjetlo također za narode, ono rasvjetljuje put čitavoga ljudskog roda. "Emanuel", Bog s nama, je došao kao Kralj pravednosti i mira. Njegovo kraljevstvo – znamo to – nije od ovoga svijeta, a ipak je važnije od svih kraljevstava ovoga svijeta. Ono je poput kvasca ljudskog roda: kada bi ga pomanjkalo, smanjila bi se snaga koja pokreće pravi razvoj i poticaj na surađivanje za opće dobro, na nesebično služenje bližnjemu, miroljubivu borbu za pravednost. Vjerovati u Boga koji je htio dijeliti našu povijest stalni nam je poticaj da se zalažemo u tome svijetu, također usred njegovih proturječja. To je razlog nade za sve one čije je dostojanstvo povrijeđeno ili se krši, jer Onaj koji je rođen u Betlehemu došao je osloboditi čovjeka od korijena svakog ropstva.

Neka svjetlo Božića ponovno zasja u onoj zemlji gdje je Isus rođen i neka nadahnjuje Izraelce i Palestinke u traženju pravednog i miroljubivog suživota. Neka utješni navještaj Emanuelova dolaska blaži bol i tješi u kušnjama drage kršćanske zajednice u Iraku i na čitavom Bliskom istoku, dajući ima utjehu i nadu za budućnosti i nadahnjujući vođe naroda na djelatnu solidarnost prema njima. Neka se ista ta solidarnost proširi na one koji u Haitiju još uvijek trpe posljedice razornog potresa i nedavne epidemije kolere. Neka se ne zaborave ni oni koji su u Kolumbiji i Venecueli, ali i u Gvatemali i Kostarici, pretrpjeli nedavne prirodne nepogode.

Neka Spasiteljevo rođenje otvori perspektive trajnoga mira i istinskog napretka pučanstvima Somalije, Darfura i Bjelokosne Obale; neka promiče političku i društvenu stabilnost Madagaskara; neka donese sigurnost i poštivanje ljudskih prava u Afganistanu i Pakistanu; neka potakne dijalog između Nikaragve i Kostarike; neka osnaži pomirenje na Korejskom poluotoku.

Neka proslava Otkupiteljevog rođenja ojača duh vjere, strpljivosti i hrabrosti kod vjernika vjernih Crkvi u kontinentalnoj Kini, da ne klonu duhom zato što im se ograničava sloboda vjerovanja i

savjesti i neka, ustrajući u vjernosti Kristu i njegovoj Crkvi, ne dopuste da se ugasi plamen nade. Neka ljubav "Boga s nama" dadne ustrajnost svim kršćanskim zajednicama koje trpe diskriminaciju i progon, i neka nadahne političke i vjerske vođe da se zalažu za puno poštivanje vjerske slobode svijetu.

Draga braćo i sestre, "Riječ tijelom postala" došla je boraviti među nas, to je Emanuel, Bog koji nam je postao blizak. Razmatrajmo zajedno to veliko otajstvo ljubavi, pustimo da nam srce obasja svjetlo koje sja u betlehenskoj špilji! Sretan Božić svima!